

NOBERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I N.º 21
Sóller 26 de Mayo de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Sobre Sanidad

No diremos que la Sanidad sea una de las cosas más abandonadas de Sóller, pero sí diremos que dentro la vigilancia que ejerce la Junta de Sanidad hay cierto abandono lamentable del que vamos a tratar, sin más interés ni deseo de que la mencionada Junta comprenda que la razón es de nuestra parte y que remedie este abandono que afecta a la salud, o cuando menos, a la comodidad de nuestros vecinos.

Una de las cosas más vergonzosas, lamentables e infecciosas es la manera y forma de recoger la basura de las casas.

Vemos que el día que ha de pasar el carro para recoger la basura, ya horas antes, en cada portal se saca el cajón, o depósito conteniendo la basura, y queda expuesto a la vista del público despidiendo olores nada fines, siendo un foco de microbios que peligran la salud pública.

Por otra parte, ¿Qué concepto ha de formar de nosotros el extranjero que pase por la calle y vea aquella *porquería* expuesta al portal de cada casa?

De seguro diría lo que dijo el inglés a nuestra presencia:

—Es lástima pueblo tan hermoso con sientan tal porquería.

Esto nos hizo gracia por el tono pausado y gracioso que lo dijo el inglés, pero también nuestra cara se sonrojó, avergonzados del sucio concepto que formaba de nosotros un extranjero.

Otra cosa. Frente la fábrica del gas hay un trozo de terreno conocido por *Can Juavert*, alquilado y cuidado hoy por Bernardo Pol (Seregante) cuyo terreno es regado con agua sucia que desciende de la vaquería del *Seregante*.

Esta agua despiden una olor malísima

hasta que todos los transeuntes que pasan por este trozo de carretera maldicen la Junta de Sanidad, excepto el Presidente de la misma, que nos consta que pasa por allí diariamente, pero como pasa en carruaje no tiene tiempo de fijarse en tal cosa.

Terminaremos suplicando a la Junta de Sanidad que se interese algo más de asunto tan importante y que no espere un segundo aviso, si no quieren que les terminemos la siguiente quintilla.

Esta Junta de Sani.....
es formada por imbe
que nunca se intere
de la salud ni de vi.....
porque prefieren su bie.....

U. ROSSELLÓ.

Es pecat mes gros

Sainete que pot havé sotseit. Amb un acte y variós cuadros.

Lloc d'escena: Sa porteria del cel.

Personatjes:

Sant Pere, mestre Lluc y el sen Peuots.

Escena I

(Sant Pere, assegut a un sillón, fumant un xigarro de filet).

Sant Pere—Estam perduts. Si sas cosas no mudan porem posá un lletrero a sas portas del Cel que digue:

SE ALQUILA

perque sa veritat, amb aquesta guerra, que segons noticis hey ha a la terra, tots ets humans s'hán convertits amb asesins, y aquets perteneixen a nes departaments de l'infern. Fa mes d'un mes que no he ubert sas portas a ningú.....

Escena II

Mestre Lluc—Toc. Toc.

Sant Pere—¿Qui es?... Bon redemil, amb nom de Deu que cualcú se recorda de noltros... ¿Qui es, he dit...

Mestre Lluc—Obriu, sant Pere, que som jo, que vuy entrá a nel cel.

Sant Pere—¿Y quins pecats ets fets?...

Mestre Lluc—S'unic pecat qu'he fet va se metá un homo per robarli mil duros, que me feyan falta; pero ja estic arrepenitit.

Sant Pere—Entra, porque fa mes d'un mes que no ha vengut ningú y hem d'aprofitá s'ocasió.

Mestre Lluc—(Entra a n'el cel)

Sant Pere—(Totsol) Si no'hú feim axí, de deixá passá algún amb pecat, a l'instant quedarem aquí es quatre inmortals.

Escena III

El sen Peuots—Toc, toc.

Sant Pere—¿Altre vegade! Avuy estarem en sort. ¿Qui es?.

El sen Peuots—Jo som, el sen Peuots, que veng per está a n'el cel.

Sant Pere—¿Quins pecats tens?

El sen Peuots—Cap ni un. Jo a la terra he estat una bona persona, y com a prova basta di que m'he casat tres vegades.

Sant Pere—¿T'ets casat tres vegades? Ala perteix cap a l'infern.

El sen Peuots—Y porque m'enjegau? Jo que sempre he fet bonda, y en canvi no fa molt heu deixat entrá mestre Lluc, que va matá un jermá prohisme.

Sant Pere—Perque mestre Lluc quant va metá es seu jermá prohisme, heu va fé per necesidat, y demostrá essé un vivo per trobá la que li faltaya; pero tu ets demostrat essé un beneit; porque s'homo que se casa una vegade pot passá, es que sen casa dues, es un torpe y es que sen casa tres es un ase, y a nel cel no volén ases per lo tant ¡arruix! ¡A l'infern s'ha dit! Beneitot!

El sen Peuots—Pero....

Sant Pere—No hey ha perons que valgan. aquí poren perdoná un homo que mata sa done o sa sogra, pero un beneit que innoventement sa cassá tres vagades no té perdó de Deu. ¡A l'infern s'ha dit!

(Sant Peré tanca sa ventanilla amb forsa. y treguent un xigarro de filet, l'ensen y se seu a nes banc d'espera, mentras cau es teló a poc a poc).

SOR LLEO.

MEMORIS DE SÓLLE

Sólle antiga y Sólle moderna

Es sabut que un temps, es parlá des sollerics era criticat per tot Mallorca. Adinés, ets abitans de Sólle tenian tanta fama de beneits, que quant un solleric anava a vendre taronjas per Palma el solhan insulta, y sense més ni menos devagades l'apedregavan.

Y s'arribá a fe tant célebre es crit de:

¡QUI VOL KUMPRÁ TARONJAS!

que sa gent no el podia senti que no sortíssin a ses finestras o balcóns, just per veure un *Sullerik*.

Avuy en día, encara que molts d'habitans no s'han reformat jens amb so parlá, no tenen un pel de beneits. Ara ocupan aquest puesto ets algaidains, de parlá ordinari, y de fets pitjos, que es Sólle de feyan antes.

Perque pugan veura ets lectós de fora d'aquí, es llenguatje d'ets abitans d'aquest vall de llimones y taronjas, els se vaix a copia dues cartas amorosas que obrán a nes meu podé, escritas per un *sullerik* y una *sullerika* d'aquets remetats.

«A na Maria Katalina Putxeta

Molt estimat remell d'alegría:

Te fak a sebra ke estik xiflat per tú, ke es meu kó me diu ke te vol, y ke me pareix ke mumara també et vuldrá, y aixi jo y tú mus purem kasá, es dia ke vulgas, a sa parrokia, a sa kapella ka trobigas, y amb so kapalla ke te donga la gagna.

Ja saps ke jo sé molta lletra, y ke tenk 85 durus a nes Bank, y un hurtet en quatre gallinas, y un gall, tres llimuneras y un tarunjé.

Me pareix ke me vuldrás, y ke no me despreciarás s'amó ke te dona akest entusiasma admiradó teu, ke encara ke no ha parlat may en tú, testimá com un tokru.

Juan Miloka Karabruta».

CONTESTA

«An n'en Juan Miloka Karabruta

Estimat garrít:

Se present es per dirté ke akella karta

nu ma kunkistada gens, ke estic anemurada d'un altre, y ke es mes rik ka tú. Té 200 durus a nes a nes Bank, además vint gallinas y un pork, y un hort mes gran ke sa peskateria de Sólle.

No vuy sebra res més de tú, es meu kó perteneix a un'altre y te dik ke totas sas kartas kenviis, les kremaré a sa fugaña.

Maria Katalina Putxeta

Amb aixó ja veuran es lectós, que no habitin, ni sian de Sólle, es llenguatje que parlan es sollerics remetats, que son casi tots.

Además tenc, es gust de presentarló a *La Veu de Mallorca* y compañía, per si el volen aceptá per ells escriura, y aixi podran di que parlan es mallorquí, y llevonses qu'aixi els s'entendrán

Además a Sólle tot progresa hasta en Xim Ferró y tot ja dú bombet. També arribarem ha veure es nostros concejals amb trona, y noltros, tots es colaborados d'EN XERRIM anirem amb automóvil. Deu heu fassa y noltros descansarem.

PEP NOY

CARTA MODELO

Que dirijí madó Perota a un fuy seu que fa es servici.

Apresiado ico mio: el motivo describirte sol o es para disirte que ja no fa gens de frio porque ja aentradoel estio, ja duim el vestit de llista y tu hermano Batista sa fetoun vestido nuevo casigual deaquél tevo quete fieron por la fista.

Sebras que nuestra somera ayer canava a llaurá axuxi se renegá, no pudient de cap manera ferli prenda la carrera fins qe nuestro tio Pampo que trabayabaen el campo cojioun poc de paya luego ya la pancha prangué frégó y partigué comoun llampo.

y sebrás que tu jermana lia sortidoun bon partit con el ico mas patit de casa madona Cuana que si no fa figa blana como fan otros bergans se casaran por tot Sans y lañy queve aquest tempo sinoay cap contratempo tendrán un parey d'infans.

Del primé será padrino en Pepe nostro vesino del según lo seras tu y del trasero de segu lo seraes tevo cosino, y por este casament

si por el consentiment noay ninguna novedat vendremos tots a Ciutat para comprael parament.

Y sin treura mas istorias daras moltas de memorias a todos los de tu quinta al ico de mado Pinta si por aquí tienes novias les daras una espresion de Batista y los que son de nustracasa vesina y de tu madre que testimá con todo su corasón.

(Per sa copia)
N'URBANO

De sa Pobla

Senyó Directó: Tots es que xerran y diven que varem servi de tapadora, jo el se fas a sebre a n'aquestas closcas, plenas de grins y de malas ideas, que tota vegada que sa *maneguilla* corri, amb molt de gust, hey servirem.

Tenc a di a n'aques mestre con... servadó, que de res pot enseya es mestre lliberal, perque amb sos seus fets ha demostrat que no serveix per res, amb no se per fè de cavall pare per aquí y per Buje.

També tenc de dirli que afectivament m'agrada remená sa batuta, pero molt mes m'agrada remana es duros qu'un millonari... d'infans despressia, cuant *buena falta le hacen*.

De sas amenassas que fa....

...es como ir a amenazar

a un león con un palo

perque li tenc menos pó a eil, qu'ets atlots a nen Miquel de na Rafela, y perque veja que no tenim sa closca buida sé treure aquesta cansó:

Es gall de son Tut ja es mort
d'aná darrera gallinas
y tú de fe obras finas
has romás amb so coll tort.

JUAN RIAN

Y va la segunda parte.

S'altre día un concejal se presentá a n'aquest Corresponsal. mes cremat qu'el Kaiser, per desahogarse de sa publicitat d'un fet d'un altre concejal que imita en Romanones y té es nom de llegum.

Apesá d'essé des mateix partit, comensá digentmos que gacias a nets embuis havia pujat de comendant de peóns de fábrica a concejal, y que valguentse de un batle com sa cova d'un moli de treure aigo, que se mou segons es buf, li va bufá a s'oreya, y es batle llevá es sou y s'empleo a n'es municipal y a nes serenos.

Y com qu'es municipal y es concejal

que mos parlava son de sa meteixa fami-
li, vat-aquí es motiu des disgust.

Nol'tros que sabem es defectes des bat-
le, que com hem dit, té un criteri mes
bellarugadis que sas fletjas de demunt es
rellotje de sa plassa, aconseyarem a nes
concejal que li bufás de s'altre part.

D'aixó han passats quatre dias y ja tor-
nam veure es mateix municipal

Es resultat es que en Romanones ha
caigut a Madrid y a sa Pobla, y qu'amb
aquestas sembras es partit conservadó no
coirá ni guixas.

Es CORRESPONSAL

Nota: A s'Aplec ara no mi puc acostá
perque no tancan sa porta y me vorian.
Sé qu'han dit qu'es veritat tot quant jo
deya, per allá dius se diven cosas tant gro-
ssas, que no se poren públicá, y per aixó
procuran que ningú pugue escoltá pes-
forat des panyr.

Va sa tercera y derrera
batayada Poblara.

SÍS POBLÉS MARCA GRANOT

Aquesta setmana passada no vaítx
pensá a conterni una de bona, que per
sert tenia gran interés que se publicás.

A de sebre, senyó Directó, que dime-
cres passat estava enserolant fil, quant
vaitx senti un ase que bramava, pero no'n
vaitx fé cas perque un homo en sent tants
cada dia; pero lo que me cridá s'atenció
va se una veu coneguda meva que deya:
—Atlots, si voleu torná es vespre; jo
vos conideré a beure.

Aquí ja he tirat s'estira peu y sa cuxi-
lla y me pos a escoltá oreya dreta. ¿Y qué
diria que va sé?...

Perque no s'haja de buidá es cap jo li
diré.

Mitx hora lluny des poble hey ha un
hostal que fa poc que l'han fet, y apesá
que quant ei va batiá, l'amo li posá es nom
d'Hostal Nou, malas llengos li han posat
s'Hostal de sa figuereta.

Ydó a n'aquest hostal qu'está a nes
cruse de sas quatre carreteras de sa Po-
bla, Pollensa, Inca y Alcudi, hey varen
aná sis bordisots, que segóns bonas noti-
cis venian de fé feina de ca ne Chertell,
tant bestiotas que no sa saben posá uns
casetins, perque no han duit may.

Idó com li deya, varen entrá, demana-
ren beure, y l'amo qu'es una persona de-
sent y honrada se va aixeca y los va servi,
tant bé com va sebre, pero élls pagaren
sa bona servitut de l'amo fent es ridicul
papé de parti sense pagá ni doná cap es-
plicassió,

Disapte que vé, si sa rabi me repren y
amb pica un poc sa mosca, los anomene-
rem un per un y les treurem sas bregue-
tas, per avuy les bastará aquesta glosa
sabetera:

Si tornau per s'Hostal Nou
p.ocurau quedá mes bé
que sino jo vos diré
lo que sou y ni heurá prou.

UN XERRADÓ

De Manacó

Fa unas cuantes setmanas qu'a n'a-
quest meteix setmanari se publicá un
article trectant de dos innossentets no-
vios que dins es cine y per devés s'Er-
mita, feyan cosas que no estavan dins sa
moral.

Aquest número que si publicá es men-
cionat article no va essé repartit per
complaure personas de tot bon criteri,
no per pó des pimpollito de marras.

Pero vejent qu'ell feya alarde de que
no repartian aquest número per pó, no
tant sols repartirem es número sino que
don un segón piropo a nes dos *infants*.

En quant a ell, es un fusteret, com jo
meteix, que se dona s'importansi de que
guanya deu reals diaris y que si no fos
per ell es mestre no podria marxá; pero
es cas sert es qu'es mestre el té per com-
passió y li dona cinc reals diaris per....
per misericordi.

Y tocant a ella direm qu'es jove, gran,
guacona, molt capritjosa y molt bona
atlota. no porem di lo contrari encara que
sabem que tornava loca per un fadri ve-
yardo.

Adiós Catalina y Paco.
Alerta un altre vegade
si tornau fé s' *atlotade*
vos posaré un bon-tocó.

UN FUSTÉ

Altre bollit.

Per Manacó hey ha un jové, qu'era
practicant de farmacia, y ara ha agafat es
gavilats per fé feina a nes camp, qu'un
dia de festa se posá a nes costat d'una
atlota diguent a n'aquesta qu'heu feya
amb so fi de perarlihi sas sempentas; pero
aquella jové que pensa que val mes aná
totasola que mal acompanyada, li contes-
tá.

—Preferec rebre sempentas, cops y
trepitjades, qu'está devora tu.

Amb aquest fet Massiá
te feres des mes cabotas
y amb custió d'aná d'atlotas
d'en enmitx te posts retirá.

UN GUASÓN

—¡Que tal Miquel! ¿Per hont volas
que may te poren trobá?...

—Perque ara tenc un villá
y m'entretenc fent carambolas.

De cop na fas mes de vint.

Es un billá que va bé
des que fá en **Nadal Ferrer**
Carré des Socorro 5.

De Sant Llorens

(Conversa presa per devés sas rente-
doras).

—Jo, deya una done, no vuy torná a
jornal per sa senyorá des secretari, per-
que no paga may; y jo cúant vaitx a fé
feina es per cobrarle.

—¡Qué mos dius! Digueren sas altres,
fent coro.

—Sa veritat

—No men puc aveni, un senyó que fa
pesetjá es seu fiij, en so nas de trinxo y
duguent es lentes d'or, vol que puguen di
d'ell qu'es un mal pegadól....

—¿Qué te pensas que li sobre res? Qu
hey anau d'equivocades, jo sé sert que
per cas Depositari hey té un anfilay de
recibos.

—¡Qué vol dí! Ja pots está alerta qu'en
Pistola no sen temí, ell que té mals de
caps pet sebre si o no pot viure amb s'es-
tabliment, y si en Pistola sen tem, totduna
EN XERRIM xerrera y pensa tu, quins guts
no passarian per Campanet, que feren
tanta festa es dia que sen aná d'aquell po-
ble, sense havé pogut pagá es lloguè de
sa casa que tenia llogada.

—Si es vé tot lo que dius podrian su-
primi aquell cop de: Bon dia tenga, don
Pau, y li podrian di: ¿Qué tal? Qué vol
dí: ¿Cuánt me pagues?..

—¿Y des consum, com estam?

—Malement de tot; pensa qu'ara de-
mana un mes de permis per descarre-
garse sa responsabilidad.

—¡lo no sé com no'l treuen des poble.
—Perque tots es pillos duen sort, y ell
es uno de tantos.

—Y tu sap tota sa seva histori.

—Si; avuy no te puc contá res mes
perque fris, pero un altre dia te contaré
sa seva vida de per Capanet, que te jur
que no pot essé mes *vividora*; per avuy
ja basta. Adiós.

UN GALLEL RETIRAT

XERRIMADES

Un *Aliat* mos conta tot furiós:

Es dia de l'Assenció, es decapvespre,
una mitja dotsena d'atlotas, bexaven pe sa
carretera de Balitx, y quant varen essé
prop d'uns garrovés, botaren dins un hort
per fé una visita a un rosé, que tenia ca-
pillos guapos.

Aixó no te rès d'estrany, perque aques-
tas un altre any ja varen aná a nes ma-
teix hort amb l'amo a menjá aubercocs,
y degueren veure es rosé, y perventura
li varen dí:

—En tení roses ¡pobre de tú!

Jo passava per allá y els se vaix senti-
que una deya diringinse a sa meua perso-
na.

—Si mi posa demunt, l'apredagaré,— y jo així com no vaitx sebre demunt ahont era. aquí ahont élla se referia, vaitx suposà si era referent demunt EN XERRIM y si fos així, com no'm fán gens de pó sas sevas pedras els se dic, que ja poren comensà s'adrego; pues amb aquestas
fa sinc anys duc guerra armada
y no man pogut guanyá,
y ará se volen venjá
donantme una apedragada.

Pes carreró d'en Figue hey ha una coleció de cromos d'atlotas, y sobretot entr' aquestas hey sobresurten una partida que van a fe feina a *C'an Pedessot*, y que per lo tant ellas son tan *padasots*, que pes carré d'en Figa forman una *pedesseria*, digna de venderla a n'en *Pandola*.

Y es perquè, ara el vos diré:

No's res més qu'un atlot seia a una siqui que passá de devant *Ca na Vea* y venia aquest *pedassum* de fé teina, y cuant verén aquell asegut comensaren a tirarli indirectas:

—Jés miralte que guarda sa siqui perque no fuja.

Y s'atlot el sa dá una contesta tan furibunda, que deixá sas bocas d'aquella exposició de atlotas, *apedassadus*.

Y aquell atlot per compassió a n'aquestas jovas, y perque el dexin aná les dona aquest consey:

Pedessots y pedessim
no torneu a insultarme
o bé demunt EN XERRIM
vos feré menjá seim
fins qu'arribi omplirvosné.

La senyora Rosa mos comunica que sa peregrinassió de Lluch va aná de primera no va veure res digne de mensioná, y si ha de di res domes pot di qu'está encantada des bon orde que reiná.

Així mateix, acaba diguent: vaitx pore veure algùn aprofitat que no pogué aprofitarse, perque jo vaitx arriba a temps.

Está vist que sa nostra colaboradora, si no serveix ber cronista, al menos serviria per sogra, per lo bé que sap gorda ets enemorats.

Telefonada d'un des «Torts pasats per malla.»

«M. N. —He fuit de Sólle perqu'estim sa meva vida, pues disapte vaitx senti di a una atlota que fa feina a *C'an Muana* que havia de mata a un des «Dos torts pasats per malla. Y jo amb un tremoló pitjó qu'un terramotol, vaitx fogi de Sólle per no sé victima des seu mal jenit. Are habit per los *Barrancos Cubiertos*.

Contestació d'en M. N.

Te suplic, et pósis amb camí y tornis, no tenguis pó d'aquesta atlota pues just mata aucells de bec llarc.

Cuant siguis aquí y la trobigues pes carré li cantes aixó:

No fasis tals beneituras,
just, volguentme a mi mata
o sino t'hauré de dá,
d'augent d'EN XERRIM untüres.

¡Lo qu'és entre es saix y aquesta atlota estam ben posats es xerrimosos!

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
mol barato a pot menjá
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 37

Conversa presa al vol:

—¿Ets vist aquest jove qu'ha passat?

—Si

—¿Ets reperat que va tot empolvat?

—Que no, done, es que fa de forné y d'ú sa cara plena de farina.

—Tú héu dius; pero a mi me costá que s'empolva, y vol fé sa competensi a nen Micolau Marieta.

—No'heu cregues, es felanixés no son tant presumits.

—Jo sé sert de que si, y per aixó varias atlotas des carré de sa Lluna, li han tre'ta aquesta cansó:

Forneret de pa en fonteta
si t'empolvas amb frequenci
prest ferás sa competensi,
a nen Micolau Marieta.

UN CUALSEVOL

Desde Biniaraix retrona un anarquista.

Divenres de s'altre setmana anarem á veure arribá es peregrins que venian de Lluc, y a sa plassa meteixa varem essé espectadós d'un fet cómic, que mos fé la mar de riura.

Sa plassa estava plena de gent qu'esperava qu'arribás sa peregrinassió, y també hey havia sas bistis que havian arribades, y esperavan sa *retaguardia* que venia a peu, per aplegarse y arriba tots juns a Sólle.

Resultá que sa dona mes..... cualsevol cosa de Biniaraix, se mesclá entre es bestia, y un ase, que no volia *somerar* devora ell, tirá una cossa y le feri una miqueta, casi casi no la va toca, pero ella qu'és una berremot descarregá su *boquita*, insultant sas bistis y sas personas que les manavan.

Madona de... d'unas cases
de sa gent feivos enfora
qu'está provat qu'hasta ets ases
no vos volen per devora.

De Santañy mos telegrafian.

Sas donas mes xerradoras y sas mes vagas del mon no hey ha dupte de que son, sas patronas pescadoras. Tot lo dia discuteixen amb sas mans ben aplegades y des neixé perteneixen a nes gremi de cansadas. Totduna qu'han berenat, sercan un sol qu'enlluerna, defora de sa taverna que mos té l'amo'n Bernat, passan es temps mermulant, sa gent que per

allá passa, sabent que prou y massa, qu'a caseva van faltant.

Vaja tias pescadoras
cobrau mes coneixament
y no perdeu inutilment
es temps, fent de pecadoras
criticant a s'altre gent

UN QU'HEU VOU CADA DIA

Amb so fi de fé cabre ines original, aquesta setmana no publicam es clíxés, y així y tot quedan en deposit un article de Santany, un d'Artá, un de Biniaraix y de Sólle mols y mals escrits.

Disapte mos vorem.

—¿Que t'ets tornada llogá?
Ido! Ara estic per cuinera
—¿Qué contas! ¡Jesús Sant Pera!
¡Y si tú no saps cuiná!
¿Qué tornas loca Tonina?...
—No fieta, jo se cuiná
perque es llibre vaitx comprá
de sa **Cuina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil receptas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu pe ssás de quatre.

Es jove no't desconsolis

si te veus sa vista lluenta.

tenguent sa gana dolenta

ten entrerà de valenta

beguent es **PALOS RESOLIS**.

qu'en P. Estrany aquí regenta.

De venta a tots es cafés y casas de beguda.

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Cadana 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 —Perfumeria de D Lluc Canals, Brosa 10 y a SOLLE: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'Espana.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque vol!!!

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andre Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres.

SÓLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.^a